

Nie wszyscy Cię znają, Panie Boże

Cele katechetyczne – wymagania ogólne

- pogłębienie prawdy o Bożej rodzinie żyjącej na świecie;
- wychowanie do wrażliwości na drugiego człowieka.

Treści nauczania – wymagania szczegółowe

Dziecko:

- wylicza różnice i podobieństwa pomiędzy sobą a dziećmi z innych kontynentów;
- swoimi słowami streszcza nakaz misyjny Pana Jezusa;
- wyjaśnia pojęcie „misja” w kontekście nauki Pana Jezusa;
- okazuje w modlitwie wdzięczność za osoby, które powiedziały mu o Panu Bogu, i troskę o wszystkich, którzy jeszcze nie poznali Pana Jezusa.

Metody

zabawa *Co nas różni, co nas łączy*, miniwykład, pokaz, zabawa *Niedokończone zdania*, lektura Biblii, praca plastyczna, ew. pogadanka, śpiew, zabawa ruchowa.

Środki dydaktyczne

ilustracja lub prezentacja multimedialna na temat dzieci świata, ew. kolorowanki i materiały do pracy plastycznej, ew. papierowe pióropusze do zabawy ruchowej.

1 Propozycja realizacji

I. Wprowadzenie

Zabawa *Co nas różni, co nas łączy*. Dzieci siedzą w kole i każde ma powiedzieć dwa zdania o osobach siedzących obok: jedno zdanie o podobieństwie (np. „Mam niebieskie oczy tak jak Kasia”) i jedno o różnicy (np. „Jestem wysoki, a Bartek jest niski”). Alternatywnie dzieci dobierają się w pary i jedno dziecko mówi o podobieństwie do drugiego, a drugie – o tym, co je różni.

II. Rozwinięcie

1. Miniwykład – nauczyciel komentuje, podkreślając, że na świecie jest wiele różnych osób – dużo nas różni, ale też dużo łączy. Tym, co łączy, jest m.in. fakt, że wszystkich Pan Bóg bardzo kocha, a różni m.in. to, że nie wszyscy znają Pana Boga i wiedzą o Jego miłości.
2. Pokaz – prezentacja ilustracji lub multimedialna na temat dzieci świata. Zwrócenie uwagi na ich wygląd i podkreślenie, że mimo różnic tak samo jak my zasługują na miłość, szacunek, chcą czuć się bezpiecznie.
3. Zabawa *Niedokończone zdania*. Dzieci kończą zdania: „Uczę się o Panu Bogu od...”; „Chodzę do kościoła z...”; „Słucham Biblii w...”. Komentując odpowiedzi, nauczyciel stwierdza, że na świecie wiele dzieci nie uczy się o Panu Bogu, bo nie ma od kogo – ich rodzice też Go nie znają; nie chodzą do kościoła, bo kościoły są daleko lub wcale ich nie ma; nikt im nie czyta Biblii, bo np. nie ma Biblii w ich języku.
4. Lektura Biblii – Mt 28, 19-20. Analiza tekstu i podkreślenie, że my też jako uczniowie Pana Jezusa mamy wypełniać to zadanie – nakaz misyjny. Mówienie o Panu Jezusie to misja, czyli bardzo ważne zadanie do wykonania.

III. Zakończenie

1. Praca z podręcznikiem – wykonanie polecenia.
2. Praca plastyczna „Wszystkie dzieci nasze są” – stworzenie plakatu przedstawiającego dzieci z różnych stron świata. Plakat może być wykonany techniką kolażu; nauczyciel przygotowuje np. skopiowane

kolorowanki z buziami dzieci z różnych kontynentów, do których trzeba dorysować ubrania (lub całe postaci do pokolorowania i ozdobienia).

2 Inna propozycja pracy

W ramach wprowadzenia można odtworzyć piosenkę *Różne dzieci są na świecie* i porozmawiać na jej temat.

*Potrzebuję cię Chrystus, by miłować.
Potrzebuję cię Chrystus, aby kochać. / ×2*

Refren:

*Nie pogardzaj człowiekiem,
choć inną skórę ma.
Kochaj wszystkich jak braci, pomóż im!*

Źródło: <http://www.religijne.axt.pl/tekst/1284/potrzebujecie-chrystus.html> (dostęp: 28.07.2017).

Źródło: <https://www.youtube.com/watch?v=jqhxFNBerIM> (dostęp: 28.07.2017).

Zabawa ruchowa *Indiańska wioska*. Nauczyciel wręcza każdemu dziecku przygotowany wcześniej pióropusz z papieru (można ustalić z wychowawcą wykonanie pióropuszy na innych zajęciach).

Na hasło: „Wioska indiańska!” dzieci zakładają pióropusze i wydają indiańskie okrzyki. Po zakończonej zabawie, dzieci mogą ozdobić swoje pióropusze.